

за васъ. Параходътъ ще се поклатушка и най-по-слѣ ще спре. Гръмъ има, буря има, не се бойте. Птицитѣ, които сж въ небесното пространство, сжщо се клатушкатъ, но тѣ разбиратъ много по-добрѣ този законъ, отколкото вие. Ще ме извините за всичко това. Ако сте стари, ще се обиждате, ако сте млади — ще ви поздравя. Когато говоря истината, никой да се не докача. Който е тръгналъ босъ прѣзъ нѣкое каменисто мѣсто, ще му кажа: обуи си царвули, защото ще ти се наранятъ краката и срѣдъ пхтя ще се принудишъ да се върнешъ; царвулитѣ ще те спасятъ. Ако е нѣкоя дама, тя би прѣдпочела да се нарави, но безъ царвули да е, за да може нейниятъ любезенъ да я хареса. Опасно е да ходите боси. Дѣцата сж всѣкога обути. Вижете и пеперудитѣ, тия малки дѣца на Господа, каква отлична прѣмѣна иматъ: нѣкоя земна царица да би я имала, щеше де се счете най-щастлива. Тѣзи пеперудки, макаръ и да живѣятъ мимолѣтно, Господъ добрѣ ги облича. Защо Господъ ги облича така? Защото сж дѣца. А защо Господъ дава нѣщастия на хората? Защото сж стари. Защо Господъ дава благословение на нѣкой? Защото сж малки дѣца. Майката прощава на дѣцата си много грѣшки, но, ако мъжътъ ѝ направи грѣшка, ще каже: „Този дѣртлякъ не го ща вече“. Така и Небето прощава всички грѣхове на малкитѣ дѣца; но къмъ старитѣ то е строго и казва: „Скоро вѣнъ!“ Тогава, какво се заражда въ насъ? Недоволство, отчаяние и умраза спрѣмо живота, понеже срѣщаме съпротивление и неблагоприятни условия за нашето развитие. За да бждемъ обичани отъ Бога и отъ хората, единственото нѣщо е